

Podstawowe Zasady Biblijne

Boże obietnice

Prawdziwa nadzieja zbawienia w Jezusie Chrystusie, nadzieja ewangelii, zasadza się na obietnicach danych przez Boga w Biblii. Apostoł Piotr opisuje je jako *drogocenne i największe obietnice*, przez które możemy stać się *uczestnikami Boskiej natury*, czyli życia wiecznego (2 P 1,4).

Obietnica to zobowiązanie jednej osoby wobec drugiej, gwarantujące, że coś się zrobi lub da w przyszłości. Obietnice Boga dotyczą przyszłości, zarówno rodzaju ludzkiego, jak i świata, który stworzył. W przeciwieństwie do ludzkich obietnic, które mogą być i często są łamane, Boże obietnice nie mogą zawieść. Aby jednak stały się skuteczne dla jakiegokolwiek osoby, musi ona w nie wierzyć; jako termin biblijny, wiara oznacza przekonanie o Bożych obietnicach, których centrum stanowi Pan Jezus Chrystus.

Wyrażenie „dać słowo” ma ten sam sens co „obiecać”. W Piśmie Bóg daje Swoje słowo odnośnie przyszłości z całą mocą obietnicy. Wszystkie prorocтва w Biblii odnoszące się do przyszłości są zatem w pewnym sensie obietnicami. Lecz te zasadnicze obietnice, które stanowią ewangelię łączą się z przymierzami, czyli wiążącymi umowami. Szczególnie godne uwagi jest to, że Wszechmocny Bóg, Stworzyciel nieba i ziemi, był gotowy zawrzeć przymierza ze śmiertelnymi mężczyznami i kobietami i potwierdzić je uroczystymi przysięgami, a to właśnie zapisuje Biblia.

Początek obietnic

Miłosierny zamiar Boga, by wybawić grzesznych mężczyzn i kobiety znajduje swój wyraz natychmiast po upadku Adama i Ewy – w tym oto oświadczeniu: *Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie [wężą] i niewiastę [Ewę], pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę* (Rdz 3,15). Chociaż enigmatyczne, słowa te przepowiadają konflikt między dobrem a złem, który zostanie rozwiązany przez zwycięstwo Zbawiciela danego przez Boga, czyli obiecanego *nasienia* (potomka) Ewy.

Z biegiem czasu niegodziwość człowieka doprowadziła do tego, że Bóg zesłał na ziemię karę w postaci potopu. Następnie jednak Bóg złożył drugą obietnicę wiernemu Noemu: *Nie będę już więcej złorzeczył ziemi. [...] Będą zatem istniały, jak długo trwać będzie ziemia: siew i żniwo, mróz i upał, lato i zima, dzień i noc* (8,21-22). Ta obietnica trwania ziemi została potwierdzona przez przymierze zawarte przez Boga z całym ciałem (wszystkimi istotami żywymi), którego symbolem była tęcza (9,11-13).

Boże obietnice złożone Abrahamowi

Następnym wielkim etapem rozwoju w odkrywaniu Bożych obietnic dla przyszłości były obietnice złożone Abrahamowi (pierwotnie Abramowi). Został on wezwany przez Boga, około 2000 r. p.n.e., do opuszczenia swojego domu w Mezopotamii i odbycia podróży do Kanaanu, który miał być później znany jako Ziemia Obiecana. Dane mu przez Boga obietnice miały zdumiewająco szeroki zakres:

Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozstawię. [...] Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi. (Rdz 12,2-3)

Podnieś teraz oczy swe, a spojrzysz. [...] Wszystkę bowiem ziemię, którą ty widzisz, dam tobie, i nasieniu twemu aż na wieki. (13,14-15 BG)

Spojrzysz teraz ku niebu, a zlicz gwiazdy, będzieszli je mógł zliczyć; i rzekł mu: Tak będzie nasienie twoje. (15,5 BG)

Wiara Abrahama w ostatnią z tych obietnic od Boga sprawiła, że *poczytano mu to ku sprawiedliwości* (BG); innymi słowy, jego grzechy zostały wybaczone z powodu jego wiary (w. 6; por. Rz 4,3; Ga 3,6; Jk 2,23).

Obietnice te raz jeszcze skupiały się na obiecany nasieniu, potomku wywodzącym się od Abrahama, ostatecznie objawionym jako Pan Jezus Chrystus (**Ga 3,16**). Rozmnożenie tego nasienia *jak gwiazdy na niebie* odnosi się do mnogości ludzi ze wszystkich wieków, którzy mieli uzyskać zbawienie przez Jezusa przez uwierzenie w te same obietnice (**Dn 12,3; Hbr 11,12-13**).

Bóg poparł Swoje obietnice wobec Abrahama przymierzami, najpierw obiecując jego nasieniu (potomstwu) ziemię Izraela (Rdz 15,18), a potem kolejnym przymierzem, że będzie ich Bogiem. Znakiem tego pośród naturalnych potomków Abrahama, narodu Izraela, był rytuał obrzezania (17,1-14). Wreszcie Bóg przypieczętował wszystkie Swoje obietnice i przymierza uroczystą przysięgą:

Przysiągłem na siebie samego, mówi Pan: [...] będę ci błogosławił obficie i rozmnożę tak licznie potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie [...] i w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi.
(22,16-18 BW)

Obietnice te, powtórzone następnie Izaakowi i Jakubowi (Izraelowi), stanowią absolutny fundament ewangelii zbawienia (**Ga 3,8-9**). Dla Abrahama i wszystkich wiernych konieczne jest, żeby powstał z martwych, jak Jezus, gdyż wtedy dopiero będą się nimi cieszyć (**Dz 24,14-15; 26,6-8**).

Boże obietnice złożone Dawidowi

Prawie 1000 lat po Abrahamie, gdy jego potomkowie, naród Izraela, stali się królestwem w obiecanej im ziemi, Bóg złożył dalsze doniosłe obietnice królowi Dawidowi: *Wzbudzę po tobie potomka twojego, [...] utwierdzą tron jego królestwa na wieki. Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem* (**2 Sm 7,12-14**). Również i te obietnice zostały potwierdzone przez Boga przymierzem oraz przysięgą (**Ps 89,4-5**) i zostały powtórzone przez anioła Gabriela przy zwiastowaniu narodzin Jezusa (**Łk 1,32-33**).

Boże obietnice złożone Jezusowi

Wszystkie te obietnice skupiają się na Jezusie, Synu Bożym (**Dz 13,32-33; Rz 15,8-9; 2 Kor 1,19-20**), i tak oto Nowy Testament zaczyna się słowami: *Księga o rodzie Jezusa Chrystusa, syna Dawidowego, syna Abrahamowego* (**Mt 1,1 BG**). Lecz są też inne obietnice w Starym Testamencie skierowane bezpośrednio do niego.

Na przykład, Jezus osobiście otrzymuje obietnicę panowania w Królestwie Bożym: *Żądaj ode Mnie, a dam Ci narody w dziedzictwo i w posiadanie Twoje krańce ziemi* (**Ps 2,8**). Wyniesiony do tronu Bożego w niebie, Jezus otrzymuje potwierdzenie przysięgą, że będzie kapłanem, czyli pośrednikiem dla wszystkich wierzących: *Siądź po mojej prawicy, [...] Pan przysiągł: [...] Tyś Kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka* (**Ps 110,1-4; 1 Tm 2,5; Hbr 5,5-10**).

Boże obietnice dla nas

Wprawdzie Boże obietnice nie mogą się nie spełnić, jednak dla nas jako jednostek są one uzależnione od naszej wiary, naszego przymierza z Jezusem Zbawicielem przez chrzest, a także od cierpliwego dążenia do pobożności: *Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. [...] Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama i zgodnie z obietnicą – dziedzicami* (**Ga 3,27-29**). Przez uwierzenie i postępowanie odpowiednie do Bożych obietnic możemy otrzymać życie wieczne i udział w cudownych błogosławieństwach Królestwa Bożego, które ma przyjść na tę ziemię.

BG: Biblia Gdańska; BW: Biblia Warszawska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com